

Publicerad 2007-07-30 07:43 av Robert Bobbby Eriksson

*En text/dikt om kärleken...*

### **Det kistmörka rummet**

I nattens kistmörka rum  
Leende änglar med vita tomma horn  
Sticker vi hemåt för aldrig vända tillbaks

Ingen är svår att älska  
Men personer tenderar att ha det svårt att älska  
Eller har det svårt att förstå att de kan vara älskade  
Att släppa taget om sin perfekta vardag  
Och låta sig hjälpas mot lyckliga dagar  
Så fruktar de att gå ifrån sin fungerande ensamhet...

Utan glans utan misär  
Går livet på som vanligt  
Utan dyrkan och offer  
Ibland kanske man sträva mot olycka  
Och får se vad man tar...

Gräset växer runt min sovplats  
Inte stor får oss båda  
Men ligga gärna upp på  
I mina drömmar, långt ifrån min verklighet.

Morgon solen har precis vaknat  
Från sömnen jag inte fick  
Tänkte på dig, tankarna som surrar  
Som getingar som sticker under foten på sommaren  
För alltid gå i onda cirklar,  
När kommer jag ur,  
Vad är frihet,  
Vad är älska,  
Vad är tiden utan liv,  
När tar denna cirkel slut?

Kärlek.. Ett stort ord uppstoppat med tragik och segertåg.  
Som associeras med flera ting  
Listad som negativ, en oändlig minus pool  
Men även en laddning, ett plus i utkanten

Som på någon sekund kan radera

Det du trodde var bra till att bygga upp en utomjordiskt framtid

Sprängfylld med positiva vibbar som förlänger ditt liv

För att om du inte har något att leva för

Är du snart hemma igen i det kistmörka rummet....

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Robert Bobby Eriksson med Poeter.se id #17639 innehar upphovsrätten